

LASTEN JA NUORTEN ajatuksia tulevaisuudesta

Milja, 14 v.
Peppi, 13 v.

Mitä teille tulee mieleen sanasta tulevaisuus?

Milja: Tällä hetkellä tulee mieleen se, että maapallolla ei tule menemään hyvin kaikki asiat. Ihmisillä tulee olemaan tosi kuuma. Esimerkiksi Suomessa ilmasto tulee lämpenemään.

Peppi: Tulevaisuudessa maapallon tilanne on muuttunut tosi paljon siitä, mitä se oli vaikka 20 vuotta sitten. Ja sitten kaikki nykylapset ovat kasvaneet aikuisiksi. Ja esimerkiksi moni laji on voinut kuolla sukupuuttoon, ja ilmasto on lämmennyt tosi paljon.

Kuinka pitkän ajan päähän mietitte tulevaisuutta?

Peppi: Pari-kolmekymmentä vuotta.

Milja: Se voi olla ihan muutamien kymmenien vuosien päästä. Mutta jos taas miettii lähitulevaisuutta, niin ainakin meidän osaltamme koulutus etenee jonkin verran. Ja tulee varmaan uusia

ihmisiä maailmaan. Ja luultavasti tässä lähivuosien aikana tulee myös enemmän ihmisiä, jotka alkavat ottaa kantaa ympäristöasioihin.

Miltä vuoden päästä näyttää? Minkälaista elämänne on silloin?

Milja: Minulla on varmaan aika erilaista kuin nyt, kun menen toivottavasti lukioon. Ja sitten saan varmaan jonkinlaisen menopelin, niin sekin muuttaa elämää, kun pääsee liikkumaan sillä.

Peppi: No se varmaan muuttuu, että en välttämättä syö sitten enää ollenkaan punaista lihaa. Koska se näyttää raakana tosi ällöttävältä, ja kun miettii, että se on jonkun eläimen lihaa. Ja sitten muutenkin ilmaston kannalta.

Minkälaista toivoisitte elämänne olevan, kun olette vanhempienne ikäisiä?

Milja: Haluaisin hyvän työpaikan, josta saa kohtuullisen paljon rahaa, että saan elätettyä

itseni. Ja toivottavasti myös ehkä lapsia, tai nyt on ainakin sellainen ajatus. Eli haluaisin oikeastaan, että oma elämä olisi aika lailla samanlaista kuin äidillä ja iskällä on nyt. Se olisi oma tavoite suurin piirtein.

Peppi: Haluaisin kanssa, että olisi joku hyvä työ. Nyt oma unelma-ammattini olisi näyttelijä tai kirjailija. Olisi kivaa päästä johonkin ohjelmaan. Ja olisi kiva, että saisi ihan hyvän palkan, että vois elättää omaa perhettä.

Miltä toivoisitte maailman näyttävän, kun olette vanhempienne ikäisiä?

Milja: Toivoisin, että metsiä ei olisi kaadettu niin paljon kuin on tähän mennessä tehty. Nyt niitä on onneksi alettukin istuttamaan jo jonkin verran takaisin, kun on tajuttu, että liika kaataminen on paha. Toivon, että luonto voisi hyvin, niin, se olisi ideaalitilanne.

Peppi: Ja meressä ei olisi mitään roskia, että ne muovilaatat olisi saatu pois sieltä.

Milja: Niin, ja toivoisin myös, että monet alkaisivat tajuamaan, että eläimiä ei ole ihan pakko syödä niin paljon. Ja sitten vaikka sähköautoja voisi tulla lisää, ja ekologisempia tapoja. Kierrättäminen voisi myös yleistyä ympäri maailmaa.

Mitä voisimme tehdä nyt, että maailma voisi olla sellainen kuin toivotte?

Milja: Me emme ehkä voi vaikuttaa siihen ihan niin paljoa vielä, kun olemme nuoria. Mutta voisi ainakin vaikka alkaa käyttämään enemmän julkista liikennettä. Ja vaikka harrastuksiin ottaa enemmän kimpapakyytejä. Ja matkustaminen sinänsä, sitä ei tarvitse ihan lopettaa, mutta voisi katsoa ekologisempia vaihtoehtoja, että ei esimerkiksi lentäisi, niin ei tulisi fossiilipäästöjä niin paljon. Ja sitten voisi vähentää punaisen lihan syömistä.

Peppi: Samoja.

Milja: Aikuisilta toivoisin ainakin sitä, että ymmärrettäisiin ympäristön tilanne ja tämä asian tarkeys. Olisihan se kiva, että kaikille olisi puhuttu jo koulussa näistä asioista vähän enemmän, niin useampi olisi samalla linjalla. Niin kun nyt meille on alettu koulussa just puhua siitä.

Mietittekö tulevaisuutta usein?

Milja: Kyllä sitä tulee mietittyä just, kun koulussa puhutaan näistä asioista ja uutisissa tulee paljon tietoa.

Peppi: Jep, välillä.

Milja: Nyt ainakin, kun menen lukioon, niin siellä pitää miettiä, että mitä haluaa tehdä tulevaisuudessa. Kun on aikuinen.

Miltä tulevaisuuden miettiminen tuntuu?

Milja: No tällä hetkellä se on aika pelottava ajatus. Jos asiat jatkuisivat samalla tavalla kuin vaikka nyt kaksikymmentä vuotta taaksepäin on ollut, niin ei tämä hirveän hyvältä näytä. Mutta jos tehtäisiin just noita muutoksia, ehkä se tulevaisuus voisi olla ihan kivakin.

Peppi: Niin, sama.

Milja: Ja on sen miettiminen hauskaakin. Ja odotan kyllä sitä, että olisin aikuinen ja saisin ehkä työpaikan ja näin. Ja saisin tavoitettua niitä unelmia toivottavasti.

Sara, 8 v.

Mitä sinulle tulee mieleen sanasta tulevaisuus?

Tulevaisuudesta tulee mieleen robotit ja kaikki älylaitteet. Joskus sadantuhannenmiljoonan vuoden päästä.

Miltä vuoden päästä näyttää? Minkälaista elämäsi on silloin?

Ehkä aika samanlaista kun nyt. Ensi vuonna toivon, että pääsisimme koulussa käyttämään pökekortteja. Ja pääsisin oppilaskuntaan.

Minkälaista toivoisit elämäsi olevan, kun olet vanhempiesi ikäinen?

Sellaista kivaa. Voisin asua jossain kerrostalo-asunnossa. Ja sitten hankin oman koiran ja käyn töissä kampaajana. Ja sitten toivon, että luonto olisi aika samanlaista kuin nyt tai parempaa. Olisi paljon puita ja mikään eläin ei olisi uhanalainen. Ja toivoisin, että silloin ihmiset käyttäisivät maapalloa hyvin, niin että ei tuhottaisi luontoa, kun se on kaunis.

Mitä voisimme tehdä nyt, että maailma voisi olla sellainen kuin toivot?

Toivoisin, että muutkin ihmiset kuulisivat tämän toiveeni, että käytettäisiin maapalloa hyvään. Vaikka niin, että ei heittäisi roskia mihin sattuu tai ostelisi leluja turhanpäiten. Eikä heittäisi ruokaa roskiin tai ostaisi sellaisia ruokatuotteita, jotka on tehty niin, että joku on joutunut raatamaan niiden eteen.

Mietitkö tulevaisuutta usein?

En hirveän usein. Välillä ajattelen aika kauas, siihen, että olen aikuinen. Joskus mietin, että vaikka jos koulussa on pahaa ruokaa, niin otan vaan sen verran, mitä syön. Ja jos käyn kaupassa, niin ostan sellaisia tuotteita, jotka syön.

Miltä tulevaisuuden miettiminen tuntuu?

Ihan hyvältä. Kun voi sanoa ja avautua, että miten se mielestäni olisi hyvä.

HAASTATTELUT: Alisa Vanttinen

